

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/677/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3710206664
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3710206664.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a sudkýň Mgr. Zuzany Holúbkovej a JUDr. Gabriely Janákovvej v právnej veci navrhovateľa: V. - I. CZ, s.r.o., so sídlom W. G., J. 1. máje XXXX, IČO: 27 725 537, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. M. & K. s.r.o., so sídlom Y., K. XX/XXX, IČO: 36 857 882 proti odporcovi: S. K., I. XXX/XX, K., IČO: 317 748, zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. M. I. & K., s.r.o., so sídlom Y. XXX/X, G., IČO: 47 253 223, o zaplatenie 232.786,44 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 14. apríla 2015, č. k. 3C/198/2010-290, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť odporcovi náhradu trov odvolacieho konania titulom trov právneho zastúpenia v sume 1.079,66 eur, k rukám JUDr. K. X., advokáta, so sídlom v K. G., N. partizánov XXXX/XX, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal od odporcu zaplatenia sumy 232.786,44 eur titulom bezdôvodného obohatenia za užívanie priestorov Domu kultúry v K.. Navrhovateľovi zároveň uložil povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov konania vo výške 10.825 eur titulom zaplateného súdneho poplatku za odpor a sumu 12.681,72 eur titulom trov právneho zastúpenia k rukám právneho zástupcu odporcu, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil s poukazom na ust. § 196a ods. 1 Obchodného zákonníka, účinného v čase uzavretia kúpnej zmluvy zo dňa 05.09.2006, § 39, § 123, § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka a výsledkami vykonaného dokazovania, keď mal preukázané, že návrh je potrebné zamietnuť z dôvodu nepreukázania aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa. Súd uviedol, že navrhovateľ - spoločnosť V. - I. CZ, s.r.o. svoje právo na zaplatenie bezdôvodného obohatenia titulom užívania nehnuteľností - Dom kultúry č. súp. XXXX K., zo strany odporcu odvodzuje od vlastníka nehnuteľnosti - S. O., nar. XX.XX.XXXX, na ktorého úkor sa mal odporca obohatiť a ktorý mal následne pohľadávku z bezdôvodného obohatenia postúpiť, pričom posledným veriteľom pohľadávky je navrhovateľ. Uvedenú nehnuteľnosť mal S. O. nadobudnúť na základe kúpnej zmluvy zo dňa 05.09.2006 od spoločnosti, v ktorej bol v čase uzatvorenia zmluvy predsedom predstavenstva. Súd teda predbežne riešil, či daný právny úkon, kúpna zmluva zo dňa 05.09.2006 je platný, keďže na absolútnu neplatnosť právneho úkonu súd musí prihliadať aj bez toho, aby to strany namietali. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že na prevod nehnuteľnosti Domu kultúry č. XXXX K. nebol zo strany dozornej rady spoločnosti V. - J. O. a.s. Y. daný predchádzajúci súhlas, súd následne uzavrel, že právny úkon, predmetná kúpna zmluva z 05.09.2006 uzatvorená medzi V. - J. O. a.s. a S. O. je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatná pre rozpor so zákonom. Z uvedeného dôvodu nemohla nikdy vzniknúť S. O. pohľadávku titulom bezdôvodného obohatenia - neoprávneného užívania Domu kultúry K. č. súp. XXXX v období

od 10.02.2007 do 31.12.2008 odporcom, keďže v danom období nebol jej vlastníkom, a teda nemohol ani žiadnu pohľadávku ďalej na základe zmluvy o postúpení postúpiť na iný subjekt. Súd z uvedeného dôvodu, keď navrhovateľ nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitimáciu návrh zamietol a nezaoberal sa vecnou stránkou návrhu. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému odporcovi priznal náhradu za zaplatený súdny poplatok za odpor vo výške 10.825 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 12.681,72 eur, ktoré trovy uložil navrhovateľovi zaplatiť k rukám právneho zástupcu odporcu v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie navrhovateľ, domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia vecí na ďalšie konanie. Uplatnil odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., teda že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení veci. Nepovažuje za správny právny záver súdu o tom, že vydania bezdôvodného obohatenia v prípade neoprávneného užívania vecí sa môže domáhať jedine vlastník vecí. Z ust. § 126 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že obdobné právo na ochranu aké má vlastník proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje, má aj ten, kto je oprávnený mať vec u seba. Teda z tohto zákonného ustanovenia vyplýva, že právo na ochranu proti neoprávneným zásahom má nielen vlastník vecí, ale aj ten, kto je oprávnený mať vec u seba, hoci nie je vlastníkom vecí. Za neoprávnený zásah do vlastníckeho práva nepochybne treba považovať aj užívanie vecí neoprávnenou osobou a teda takou osobou, ktorá na užívanie vecí nemá žiaden právny titul a napriek tomu vec reálne užíva. Ak aj bola kúpna zmluva z 05.09.2006 uzatvorená medzi spoločnosťou V. - J. O. a.s. ako predávajúcim a S. O. ako kupujúcim neplatným právny úkonom z dôvodov, na ktoré poukázal súd prvého stupňa, tak je nepochybné, že na základe tejto kúpnej zmluvy došlo k zápisu S. O. za vlastníka Domu kultúry v K. a táto budova mu bola aj reálne odovzdaná a práve on vykonával v posudzovanom čase vlastnícke práva k tejto budove, proti čomu uvedená spoločnosť, od ktorej svoje právo S. O. odvodzoval, nič nenamietala. Tento stav trval po celú dobu, po ktorú navrhovateľ uplatňuje predmetný nárok v danom konaní. Za tejto situácie je potom nepochybné, že osobou, ktorá bola oprávnená mať vec u seba, a to po celú dobu, za ktorú je uplatnený nárok na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia v konaní, bol práve S. O., ktorý aj reálne práva vlastníka vo vzťahu k Domu kultúry v K. po túto dobu vykonával. Preto k bezdôvodnému obohateniu na strane odporcu v dôsledku neoprávneného užívania nebytových priestorov v Dome kultúry v K. po dobu, za ktorý je nárok v konaní uplatňovaný, došlo na úkor S. O. ako osoby, ktorá po túto dobu všetky práva vlastníka k tejto budove vykonávala a robila tak v podstate so súhlasom spoločnosti V. - J. O. a.s. ako pravého vlastníka v prípade existencie neplatnosti kúpnej zmluvy z 05.09.2006, na ktorú poukázal súd prvého stupňa. Z ust. § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka nevyplýva žiadna špecifikácia subjektov, ktorý sa môže domáhať plnenia z bezdôvodného obohatenia, ale naopak z tohto ustanovenia vyplýva, že na uplatnenie takéhoto nároku je aktívne vecne legitimovaný každý subjekt, na úkor ktorého sa iný bezdôvodne obohatil. Zo súhrnu týchto skutočností potom podľa neho dostatočne vyplýva, že tým, na úkor koho sa odporca neoprávneným užívaním nebytových priestorov v Dome kultúry v K. v príslušnom časovom období obohatil, bol S. O., ktorý tak mohol potom svoju pohľadávku vzniknutú z tohto právneho titulu postúpiť na ďalšiu osobu a keďže v konečnom dôsledku bola táto postúpená na navrhovateľa, je navrhovateľ na uplatnenie predmetného nároku aktívne vecne legitimovaný. Opačný záver súdu je napokon všeobecne nesprávny aj preto, že by neumožňoval uplatniť nárok z titulu neoprávneného užívania vecí osobe, ktorá by svoje právo na užívanie vecí odvodzovala od nájomnej zmluvy, podnájomnej zmluvy, zmluvy o výpožičke, či od iných právnych skutočností.

K podanému odvolaniu navrhovateľa sa písomne vyjadril odporca, ktorý žiadal rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť a priznať mu aj náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu spolu v sume 1.079,66 eur. Mal za to, že súd prvého stupňa vec správne posúdil a rozhodnutie aj dostatočne odôvodnil. Ani sám navrhovateľ nespochybňuje neplatnosť zmluvy o prevode vlastníckeho práva k Domu kultúry K. zo spoločnosti V. - J. O. a.s. na S. O., avšak účelovo prvý krát v tomto odvolaní začína tvrdiť, že S. O. bol osobou, ktorá mala oprávnenie s Domom kultúry nakladať. Tento názor však už podrobnejšie neodôvodnil. Keďže sa na S. O. musí pozerieť ako keby nikdy nebol vlastníkom Domu kultúry, nemožno mu priznávať ani práva titulom bezdôvodného obohatenia. V tejto súvislosti poukázal na ďalšie účelové tvrdenia, ktoré boli produkované na Okresnom súde v Považskej Bystrici v konaní pod sp. zn. 4C/203/2013, v ktorom konaní súd právoplatným rozsudkom rozhodol, že odporca, teda Miroslav O. nie je vlastníkom Domu kultúry súp. č. XXXX z dôvodu absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy. Takéto isté rozhodnutie bolo vyslovené okresným súdom aj v predmetnej veci. Poukázal ďalej na to, že uvedené skutočnosti už vo svoj prospech S. O. používa tým spôsobom, že v konaní sp. zn. 4C/204/2010 tvrdí, že pre absolútnu neplatnosť kúpnej zmluvy o

prevode Domu kultúry S. O., ktorý je tam žalovaný na vydanie bezdôvodného obohatenia, chýba pasívna legitímácia. V týchto konaniach došlo k odstúpeniu od zmluvy z dôvodov, že S. O. nezaplatil kúpnu cenu za Dom kultúry predávajúcemu V. - J. O. a.s.. Dodal, že je toho názoru, že v danom prípade nie je možné použiť ust. § 126 Občianskeho zákonníka, pretože toto ustanovenie prakticky upravuje zádržné právo vlastníka, avšak na Miroslava O. sa hľadá ako keby nebol nikdy vlastníkom, a preto mu žiadna pohľadávka nemala vzniknúť z dôvodov neplatnej zmluvy, a preto aj všetky postúpenia pohľadávky musia byť neplatné titulom absolútnej neplatnosti, pretože z neplatného právneho úkonu nikdy nemôže vzniknúť platný právny úkon.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné a rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno v zmysle ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len skutočnosťami uvedenými v tomto zákonnom ustanovení.

Navrhovateľ uplatňuje odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., teda, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Nesprávnym právnym posúdením veci je pochybenie súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval (nesprávne vyložil podmienky všeobecne vyjadrené v hypotéze právnej normy a v dôsledku toho nesprávne aplikoval vlastné pravidlo stanovené dispozíciou právnej normy).

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie založil na tom právnom názore, že navrhovateľ nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu v konaní, keď na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal za to, že pôvodná kúpna zmluva uzavretá dňa 05.09.2006 medzi V. - J. O. a.s. (v ktorej spoločnosti bol v čase uzavretia zmluvy S. O. predsedom predstavenstva) a S. O. je neplatná v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, a teda S. O. z uvedeného dôvodu nemohla nikdy vzniknúť pohľadávka titulom bezdôvodného obohatenia - neoprávneného užívania Domu kultúry K. v uvádzanom období a takúto pohľadávku S. O. nemohol ďalej na základe zmluvy o postúpení postúpiť na iný subjekt - v danom prípade na navrhovateľa.

Zhodne so súdom prvého stupňa bol aj odvolací súd toho názoru, že v danej veci je potrebné vychádzať zo zistenia, že S. O. nie je vlastníkom Domu kultúry súp. č. XXXX v K. z dôvodu absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy (o ktorej skutočnosti bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica v konaní sp. zn. 4C/203/2013). Následne S. O. potom nemohol platne postúpiť pohľadávku, ktorú uplatňuje v tomto predmetnom konaní spoločnosť V. - I. CZ, s.r.o. (zmluvou o postúpení zo dňa 12.11.2008), táto spoločnosť zase 08.10.2009 mala uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky so spoločnosťou V. - X., s.r.o. a následne dňa 03.05.2011 mala zase spoločnosť V. - X. SK, s.r.o. ako postupca postúpiť pohľadávku spoločnosti V. - I. CZ, s.r.o..

Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní poukazuje na ust. § 126 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého má za to, že právo na ochranu proti neoprávneným zásahom má nielen vlastník veci, ale aj ten, kto je oprávnený mať vec u seba, hoci nie je vlastníkom veci, je potrebné zdôrazniť, že takéto právo na ochranu ako vlastník má osoba, ktorá má však vec u seba z akéhokoľvek právom aprobovaného dôvodu. Myslí sa tým predovšetkým detentor (uschovávateľ, záložný veriteľ majúci vec u seba a pod.). Za takého detentora však v žiadnom prípade nemožno v danom prípade považovať navrhovateľa.

Tak ako odporca vo vyjadrení k odvolaniu aj odvolací súd zdôrazňuje, že na S. O. sa hľadá ako keby nebol nikdy vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti, a preto mu žiadna pohľadávka nemohla vzniknúť z dôvodu neplatnej zmluvy, a preto aj všetky postúpenia pohľadávky, ktoré boli vykonávané musia byť neplatné titulom absolútnej neplatnosti, keďže z neplatného právneho úkonu nikdy nemôže vzniknúť právny úkon platný.

V danej veci teda súd prvého stupňa na vec správne aplikoval príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, vypořiadal sa správne so všetkými rozhodnými skutočnosťami a následne správne uzavrel,

že v danom prípade navrhovateľ nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu v konaní, a preto správne návrh zamietol.

S poukazom na uvedené skutočnosti krajský súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil, keď súd prvého stupňa správne rozhodol aj o trovách prvostupňového konania.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému odporcovi v odvolacom konaní priznal náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby v sume 891,33 eur (§ 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. c/ Vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb), k tomu režijný paušál v sume 8,39 eur (§ 16 ods. 3 cit. vyhlášky) a k tomu 20% DPH z odmeny a režijného paušálu v sume 179,94 eur (§ 18 ods. 3 cit. vyhlášky). Spolu ide o trovy odvolacieho konania vo výške 1.079,66 eur titulom trov právneho zastúpenia odporcu, ktorú sumu je navrhovateľ povinný zaplatiť k rukám právneho zástupcu JUDr. K. X., advokáta, ktorý predmetný úkon vo veci aj vykonal.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.